Ἔτος Β'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 28 Ἰουλίου 1912. Ἀριθ. 80.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΙΑΠΥΔΙΑ

Παρ' ὅλην τὴν διαφήμισιν ἣν οἱ ἐνδιαφερόμενοι μετέρχονται ὅπως πείσωσι τὸν περιούσιον, ὅτι εὐεργετεῖται διὰ τῆς καταργήσεως ἐμμέσου δημοτικῆς φορολογίας ἀποδιδούσης κατ' ἀνώτατον ὅρον 5,000,000 καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῆς δι' αὐξήσεως τῆς ἐμμέσου δημοσίου φορολογίας ὀνόματι μὲν κατὰ 8,000.000 δραχμῶν πράγματι δὲ διὰ πολὺ ἀνώτερον ποσὸν, οὐδεὶς μέχρι τοῦδε πλὴν τῆς «Νέας Ἡμέρας», τῆς «Ἑστίας» καὶ τοῦ κ. Μπενάκη—τοῦ τελευταίου μάλιστα κατ' ἀρκετὰ πρωτότυπον καὶ ἐπιτυχῆ νεωτερισμὸν—ἐνόμισε πρέπον νὰ θαυμάσῃ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ρέπουλη ἀπὸ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως.

Ἐνδεχόμενον νὰ ἐξυπηρετῇ θαυμασίως ἄλλους σκοποὺς καὶ βλέψεις τῆς κυβερνήσεως, ἐνδεχόμενον νὰ συμπληροῖ τὸ θαυμασίως διὰ τοῦ Νόμου περὶ κοινοτήτων ἀρξάμενον ἔργον τῆς καταστροφῆς τοῦ πρωτίστου θεμελίου τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως, διὰ τῆς τελείας καταστροφῆς καὶ περιαιρέσεως τῶν Δήμων ἀπὸ τοῦ Διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, κατ' οὐδὲν ὅμων ἐξυπηρετεῖ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα, ὡς προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσῃ ἡ κυβέρνησις διὰ τῶν ὀργάνων της, διὰ τοῦ πρωτοτύπου διαφημιστοῦ κ. Μπενάκη καὶ τῆς ὑπερμαχούσης τῶν νεωτέρων ἰδεῶν ὁμάδος τῶν κοινωνιολόγων.

Ὁ λαὸς ἀτυχῶς καλεῖται νὰ πληρώσῃ, καὶ πολὺ ἀκριβὰ, τοὺς νεωτερισμοὺς δι' ὧν, ἐκεῖνοι οὓς ἡ λαϊκὴ παράκρουσις ἀνήγαγε εἰς περιωπὴν ἰθυνόντων τὰ κοινὰ, καταλύοντες θεσμοὺς καλῶς κειμένους, προσεπάθησαν νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι δημιουργῶσι νέαν περίοδον διοικήσεως διάφορον ἐκείνης ἥτις κατὰ συνθήκην ἐκλήθη φαῦλον παρελθόν.

Ἡ δαπάνη τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἀληθῶς ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας, πανταχοῦ ὅμως τοῦ πεπολισμένου κόσμου, ἅμα ὡς οἱ Δῆμοι ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἠθικὰ πρόσωπα καὶ τοῖς παρεσχέθησαν ἀνάλογοι πόροι ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὸν κοινωνικὸν αὐτῶν προορισμὸν, ἡ πολιτεία ἐπεφόρτισε τοὺς Δήμους νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τῶν δημοτῶν των ἰδίᾳ τῶν Δήμων δαπάνῃ. Οἱ παρ' ἡμῖν νέοι ἄνδρες ὅμως, σκεπτόμενοι διαφόρως ἀπὸ τοὺς πολιτειολόγους ὅλων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοὺς Δήμους τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μερίμνης περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, διὰ διατάξεως ἀναγραφείσης ἐν αὐτῷ τῷ καταστατικῷ χάρτῃ, ἵνα καταστατῇ ἀνέφικτος ἡ διόρθωσις της, καὶ εἶτα θέτουσι χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν Δήμων, ἵνα ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποχρεοῖ ἤδη αὐτοὺς ἡ μεγαλοπρεπὴς συνταγματικὴ αὐτῶν γκάφα.

Δὲν ἀναμένομεν οὔτε τὸν κ. Ρέπουλην νὰ μᾶς περιγράψῃ τοὺς τερατώδεις μαγκουροφόρους ὑπαλλήλους οὓς προσλαμβάνουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των οἱ ἐκλήπτορες τῶν δημοτικῶν φόρων, οὔτε τὸν κ. Μπενάκην νὰ μᾶς διεκτραγωδήσῃ τὰς πλημμελείας τοῦ Δημοτικοῦ δασμολογίου· ταῦτα τὰ γνωρίζομεν πρὸς μακροῦ καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐφηρμόσθησαν ἀλλαχοῦ τὰ διαπύλια τέλη (Octroi).

Ἀλλὰ τὰ ἐπιτευχθέντα διὰ τῶν ἐπαχθῶν ἀληθῶς φόρων τούτων καλὰ εἶναι τόσα πολλὰ ὥστε οὐδεὶς ποτε ἐσκέφθη τὴν κατάργησίν των, καίτοι ἀπὸ καιροῦ μελετῶσι διαπρεπεῖς σοφοὶ τὸ μέσον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν δασμῶν τούτων—καὶ οὐχὶ τῆς καταργήσεως των—δι' ἥττον ἐπαχθῶν μεθόδων, ὡς καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Ρέπουλης ἐν συνεντεύξει του πρὸς συντάκτην τῆς «Ἑστίας» βεβαιοῖ.

Οἱ Δῆμοι διὰ τῶν μικρῶν προσόδων ὧν τὴν διαχείρισιν ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ἡ πολιτεία ἐπετέλεσαν, ὁσάκις ἡ διοικητικὴ κηδεμονία ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ποιάν τινα ἐλευθερίαν δράσεως, πολλῷ μείζονα ἐκείνων τὰ ὁποῖα τὸ δημόσιον, τὸ διαχειριζόμενον τρισμεγίστας προόδους καὶ κυριαρκῶς δρῶν, ἐπετέλεσεν, ἑπομένως οὐδεὶς λόγος ἐδικαιολόγει τὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Δήμων ἀφαίρεσιν τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἐπιβολὴν νέας ἐπαχθοῦς φορολογίας ὑπὸ τὸ ψευδὲς δικαιολόγημα τῆς καταργήσεως τῶν διαπυλίων τελῶν.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ κατάλυσις τοῦ φόρου τῶν διαπυλίων τελῶν εἶναι ἐκτέλεσις μέρους τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, διότι τοιαύτας ἐπαγγελίας δὲν ἠκούσαμεν ὅτε ἐξηγγέλλοντο τὰ πολυειδῆ κυβερνητικὰ προγράμματα. Ἡ κατάργησις τῶν διαπυλίων εἶναι πρόφασις, ὅπως δικαιολογηθῇ ἡ φορολογία ἣν καθιστᾶ ἀναπόφευκτον ἡ κυβερνητικὴ ἀβουλία τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀναλήψεως τῶν δαπανῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ κατάργησις τῶν διαπυλίων εἶναι ταυτόσημος πρὸς τὴν κατάλυσιν τῶν Δήμων, πρὸς τὴν τελείαν ἐκμηδένισιν τῶν κοινοτήτων, τὴν κατάλυσιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων Δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐλευθεριῶν. Ἀλλ' ἄρα γε τοιοῦτόν τι ἐπεδίωκεν ἡ ἐπανάστασις τῆς 15 Αὐγούστου 1909;

Αὐτὸ ἴσως θά μας τὸ εἴπωσιν οἱ ἑτοιμαζόμενοι νὰ πανυγηρίσωσι μεθ' αὔριον τὴν *σοβαρὰν* ταύτην ἐπέτειον.

Ἡμεῖς εἴπομεν τὴν γνώμην μας ἀνωτέρω, ἕκαστος δὲ δύναται νὰ συναγάγῃ ὅσα ἂν βούληται συμπεράσματα. Οἱ διοικοῦντες ὅμως τοὺς Δήμους καὶ ὑπὲρ τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουσι νὰ σαλπίσωσι τὸ ἐγερτήριον καὶ νὰ καλέσωσι τοὺς δημότας των εἰς ἄμυναν κατὰ τῶν ἀπειλουμένων Δημοτικῶν ἐλευθεριῶν.

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Κατὰ τὰς πρὸς τοὺς ἐμπόρους τῶν Ἀθηνῶν δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν ἐπίσημον καὶ κατηγορηματικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ρέπουλη ἐν Πάτραις, αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθῶσιν ὡρισμένως κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ τὴν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἦτο, φρονοῦμεν, καιρὸς νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὴν ἐκκρεμότητα τοῦ ζητήματος τούτου, καθόσον, ἐπὶ μεγίστῃ τῶν Δήμων ζημίᾳ, ἐπὶ πολὺ παρετάθη τὸ συνεπείᾳ τοῦ περὶ Κοινοτήτων Νόμου δημιουργηθὲν ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ χάος. Καὶ ἦτο τοῦτο φυσικὸν, διότι οἱ μὲν νέοι ὑποψήφιοι ἀπέφευγον νὰ ἀνακοινώσωσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἰδέας αὐτῶν περὶ τῆς μελλούσης δράσεώς των λόγῳ τῆς ἀβεβαιότητος περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν δημοτικῶν ἐγκλογῶν, οἱ δὲ ἐπὶ ἑξαετίαν περίπου δημοτικοὶ ἄρχοντες οἱ μὴ ὀρεγόμενοι ἐπὶ πλέον τὸ ἀξίωμα ὅπερ μόνον διὰ μίαν τετραετίαν ἀνετέθη αὐτοῖς, ἐγκατέλειψαν εἰς τὸ ἔλεος τῆς τύχης τοὺς Δήμους, πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν Δήμων καὶ τῶν δημοτῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τῶν μικρῶν Δήμων, ὧν ἡ κεφαλὴ ἐπεζητήθη ἐπὶ πίνακι πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, αὕτη ὑπέστῃ γενικὴν χαλάρωσιν, εἰς τρόπον ὥστε εἶνε ζήτημα ἐὰν τὰ μέλλοντα Κοινοτικὰ Συμβούλια θὰ παραλάβωσι Δήμους ἢ ἐρείπεια.

Εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑρμούπολιν, μία ἀγαθὴ ὑποψηφιότης ἐσημείωσεν ἀληθῶς τὴν ἀνατολὴν νέου ὁρίζοντος διὰ τὰ δημοτικὰ πράγματα τῆς πόλεως καὶ τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι ἡ ὑποψηφιότης αὕτη, υἱοθετηθεῖσα, οὕτως εἰπεῖν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ἀνεξαρτήτως καταστάσεως καὶ πολιτικῶν φρονημάτων, κατέστη ἤδη τοσοῦτον ἰσχυ-

ρὰ, ὥστε εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατος ἡ ὑπεροχὴ οἱασδήποτε ἄλλης ὑποψηφιότητος. Πρόκειται περὶ τοῦ κ. Δημ. Μάνθου, ὅστις, ἐξ ὅλων τῶν φερομένων ἀπό τινος ὡς ὑποψηφίων Δημάρχων, μόνος αὐτὸς ἔσχε τὸ θάρρος νὰ προτείνῃ τὴν ὑποψηφιότητά του, κατόπιν τῆς προτροπῆς καὶ σχεδὸν τῆς πιέσεως μεγάλου μέρους ἐκλογέων Ἑρμουπόλεως καὶ ν' ἀνακοινώσῃ τὰς γνώμας καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰς πεποιθήσεις αὐτοῦ πρὸς πάντας, μικροὺς καὶ μεγάλους, προϊσταμένους καὶ ὑφισταμένους ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ ἐν πεποιθήσει καὶ ἀμέσως, ἄνευ ἐλιγμῶν καὶ ταλαντεύσεων, τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ. Καὶ τοῦτο, διότι ἔχει πλήρη πεποίθησιν περὶ τῆς ἱκανότητός του, ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ τόπου, θέλησιν, ζῆλον, ψύχωσιν, ἐὰν θέλετε, ὅπως ἐργασθῇ, κατὰ καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν, ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκείνης, εἰς ἣν πολλὰ ὀφείλει καὶ ὑπερβαλόντως, ὡς πρέπει, ἀγαπᾷ. Καὶ τὸ θάρρος αὐτὸ ἑνὸς ὑποψηφίου, τὴν θέλησιν, τὴν δραστηριότητα, τὴν πεποίθησιν, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνδρὸς, πᾶς χρηστὸς καὶ φιλόπολις πολίτης ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως, διότι οὕτω προάγονται αἱ πόλεις, οὕτως εὐημεροῦσιν οἱ λαοί.

Ἰδοὺ τὸ μυστικὸν, δι' οὗ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μάνθου ἔλαβεν ἐντελῶς λαϊκὸν χαρακτῆρα, ἰδοὺ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ «Βῆμα» οὐχὶ μόνον ἐν πεποιθήσει, ἀλλὰ καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνδρὸς τούτου πρώτη ἐξ ὅλων τῶν Συριανῶν ἐφημερίδων.

ΟΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΡΙΟΙ

Ἔνθερμος καὶ εἰλικρινὴς προμηνύεται ἡ δεξίωσις ἣν ὁλόκληρος ἡ Σύρος θέλει κάμει εἰς τοὺς αὔριον ἀφινουμένους ἐνταῦθα φιλτάτους Συμπολίτας ἡμῶν, ἤτοι εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις Ἑρμουπολιτῶν καὶ Συρίων, οἵτινες ἔλαβον τὴν ὁμολογουμένως λίαν ἐπιτυχῆ ἀπόφασιν ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὴν γενέτειραν καὶ παραμείνωσι μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ φιλτάτων συγγενῶν καὶ φίλων των.

Ἐγκαίρως εἰδοποιηθέντα ἐκ μέρους τοῦ ρηθέντος Συνδέσμου τὰ ἐνταῦθα Σωματεῖα προέβησαν εἰς τὰ δέοντα διαβήματα πρὸς ὅσον οἷον τε μεγαλοπρεπεστέραν καὶ θερμοτέραν ὑποδοχὴν τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν κ. κ. Ἐκδρομέων. Κατόπιν κοινῆς συσκέψεως τῶν κ. κ. Προέδρων τῶν Σωματείων ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη κατάλληλος πρόσκλησις πρός τε τὰ μέλη τῶν Σωματείων καὶ τοὺς ἐν γένει συμπολίτας μας μετὰ τοῦ οἰκείου προγράμματος τῆς δεξιώσεως καὶ ἥτις ἔχει οὕτω :

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀφικνουμένου ἐνταῦθα αὔριον Κυριακὴν 29ην τρέχοντος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις Ἑρμουπολιτῶν καὶ Συρίων καὶ ἀναλαβόντων τῶν ἐνταῦθα Σωματείων τὴν ὅσον οἷον τε μεγαλοπρεπεστέραν δεξίωσιν αὐτῶν, παρακαλοῦμεν τὰ Μέλη τῶν διαφόρων ἐνταῦθα Συλλόγων καὶ Σωματείων ὡς καὶ τοὺς Συμπολίτας ἡμῶν, ὅπως κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν 7 1)2 π. μ. προσέλθωσιν εἰς τὴν ἀποβάθραν Σανιτᾶ, ἵνα ὑποδεχθῶμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν.

Πρόγραμμα

Ἀποβίβασις ἐκδρομέων ὥραν 8ην π. μ. καὶ μετάβασις εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου προηγουμένης τῆς Μουσικῆς τῶν Φιλομούσων πρὸς ἀκρόασιν τῆς θείας Λειτουργίας.

Δεξίωσις μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῇ αὐλείῳ τοῦ Συνδέσμου «**Ἀλληλοβοήθεια**» ἐκ μέρους τῶν Σωματείων.

Συναυλία ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ Θιάσου τῶν Φιλομούσων ἐν τῇ πλατείᾳ Μιαούλη ἀπὸ ὥρας 6 1)2 μ. μ. μέχρι τῆς 8 1)2 μ. μ. πρὸς τιμὴν τῶν κ. κ. Ἐκδρομέων.

Συγκέντρωσις ἐν τῇ Πλατείᾳ Μιαούλη περὶ ὥραν 10ην μ. μ. καὶ προπομπὴ τῶν κ. κ. Ἐκδρομέων μέχρις ἀποβάθρας Σανιτᾶ.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 28 Ἰουλίου 1912.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

«Φιλομούσων»	**Ε. Ἐλευθεριάδης**
«Ἐμπόρων» Ἀντ.	**Γ. Βελισσαρόπουλος**
«Ἐμποροϋπαλλήλων»	**Ζ. Ἀντωνίνης**
«Ἀλληλοβοηθείας»	**Γ. Ζαραχάνης**
«Φιλοπάτριδος» πρ.	**Α. Βιτάλης**
«Κρητῶν»	**Κ. Καλομενόπουλος**
«Χ. Ἀδελφότητος»	**Ν. Ἰσιδώρου**
«Τηνίων»	**Μ. Ρηγόπουλος**
«Σκοπ. Ἑταιρείας»	**Α. Παπαδᾶμ**
«Θερμαστῶν»	**Κ. Τόπακας**
«Ἀνδρίων» Ἀντπρ.	**Α. Γιαμπάνης**
«Οἰνοπωλῶν»	**Ι. Α. Κολοκούρης**
«Μυκονίων»	**Δ. Γουπάρης**

Δὲν εἶναι μόνον οἱ συμπολῖται μας, δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ ποίμνιον οἱ ἑκάστοτε τονίζοντες αἴνους ὑπὲρ τῆς καθ' ὅλου ἐξόχου χριστιανικῆς δράσεως τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου μας, ἀλλ' εὑρίσκονται καὶ ξένοι οἵτινες εὐχαριστούμενοι ἐκ τῆς ἀπαραμίλλου δράσεώς του αὐτόκλητοι ἔρχονται νὰ ἁρμονίσωσι τοὺς ἰδίους αἴνους πρὸς τοὺς ἐκ παντοίων μερῶν τῆς Ἐπισκοπῆς Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου ἀναπεμπομένους καθ' ἑκάστην τοιούτους.

Μίαν τοιαύτην θερμὴν ἐκδήλωσιν ἀνυποκρίτου σεβασμοῦ καὶ αἰσθήματος ἀποσταλεῖσαν παρὰ ξένου εὑρεθέντος ἐν Σύρῳ, τοῦ κ. Δ. Ἀναστασοπούλου (Ἀθηναίου) ὡς ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν «Ἑσπερινὴν» μεταφέρομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Βήματος» εἰς τὰς στήλας μας.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΑ ΤΑΣ ΚΥΚΛΑΔΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΣΥΡΟΣ, Ἰούλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μεταξὺ τῶν Ἐπισκόπων, τῶν ἀληθῶς συναισθανομένων τὰ καθήκοντά των, τῶν ὑπομιμνησκόντων ἀρχαίας ἕξεις καὶ ἐχόντων βασίλειον περὶ τοῦ ἱερατείου ἀντίληψιν, εἶνε καὶ Ἐπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου κ Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος.

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἱ νῆσοι Μῆλος, Κίμωλος, Φολέγανδρος, Σίκινος, Σίφνος, Κύθνος καὶ Κέα ἄγουν ἐκ περιτροπῆς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις σεμνοτάτας. Ὑποδέχονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην τὸν Ἱεράρχην των μετὰ τιμῶν, ἐναμιλλώμεναι εἰς φιλοξενίαν καὶ εὐλάβειαν καὶ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Μετὰ τὴν Ἄνδρον, τὴν Τῆνον καὶ τὴν Μυκονον, αἵτινες οὐχὶ ἅπαξ εἶχον δεξιωθῆ αὐτὸν, αἱ ὡς ἄνω νῆσοι, ὑπαγόμεναι καὶ αὐταὶ ὑπὸ τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦ Ἐπισκόπου Σύρου δικαιοδοσίαν, δὲν εἶχον τύχῃ τῆς ἐπισκέψεώς του μέχρι τοῦδε, ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του.

Καὶ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος, ἀφ' ἧς ἐγένετο Ἐπίσκοπος Σύρου—Τήνου—Ἄνδρου, οὐδεμίαν παρέλειψεν εὐκαιρίαν ὅπως προΐσταται ἐν Σύρῳ κάθε θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως ὁ ὁποῖος εἰς κάθε ἐπίλεκτον ἢ λαϊκὴν συγκέντρωσιν, εἰς κάθε ἐπίσημον ἀνάμνησιν ἢ ἑορτασμὸν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ γεγονότος τῆς Ἐκκλησίας ἢ τοῦ Ἔθνους μας ἐφάνη ἀντάξιος τῆς ἀποστολῆς του ἀπολύτως· ὁ ὁποῖος, εἴτε ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, εἴτε ἀπ' Ἐκκλησίας, εἴτε ἀπὸ βήματος νουθετῶν ἢ διδάσκων ἢ συμβουλεύων ἢ ἐνθαρρύνων ἢ κηρύττων, παρουσίασεν ἑαυτὸν ἀληθῶς φαινόμενον ἐνεργητικότητος καὶ δράσεως ὁ ὁποιος διὰ τοῦ ἰδίαις δαπάναις ἐκδιδομένου περιοδικοῦ αὐτοῦ «Ὁ χριστιανικὸς κόσμος» ἐτάχθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν συγχρόνων ὑπεραπολογητῶν τῆς θρησκείας μας, κάθε ἰδανικοῦ καὶ κάθε ὡραίου ὑπὲρ αὐτῆς ὀνείρου, πολεμῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἀκριβῶς τῶν πορισμάτων τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, τὸν Ὑλισμὸν καὶ ὅσα ἐξ αὐτοῦ παράτολμα πορίσματα οἱ ὑλισταὶ ἤγαγον εἰς φῶς. Ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχεται στερρῶς τῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καλῇ τῇ πίστει καὶ μὲ ἀψευδὲς τὸ σθένος ὑπερασπίζων αὐτὴν πάντοτε κατὰ πάσης ὁθενδήποτε ἐπιβουλῆς. Ἄνθρωπος ἀπολύτως τζέντλεμαν, γενναῖος, φιλάνθρωπος, φιλεύσπλαγχνος πολλάκις, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν του αὐτὴν, μὲ τὸ βαλάντιον εὑρεθεὶς κενόν, κοσμικωτάτης δὲ συμπεριφορᾶς πρὸς πάντας καὶ προσηνοῦς καὶ εὐπροσηγόρου ἐν γένει ἄνθρωπος συνδυάζων μίαν φιλοσοφικὴν διάνοιαν πρὸς μίαν παιδικὴν εὐψυχίαν ἰσχυρὰν καὶ μίαν ἀφέλειαν καὶ λιτότητα πνεύματος πρὸς μίαν πληθώραν αἰσθημάτων ἀγαστῶν, τοιοῦτος, λέγομεν, ἄνθρωπος—ἄνθρωπος κατ' ἐξοχήν—δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ γείνῃ μετ' ἀληθινοῦ ἐνθουσιασμοῦ δεκτὸς κατὰ τὴν ἀνὰ τὰς νήσους πρόσφατον αὐτοῦ περιοδείαν.

Ἀκόμη καὶ τὰ ράσα νὰ φιλοῦν αὐτοῦ, ἀκόμη καὶ τοὺς πόδας. Νὰ δακρύουν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει του. Ἀποθέωσιν νὰ τοῦ προετοιμάζουν ὅλοι δεξιώσεων. Νὰ τὸν προσφωνοῦν μὲ τὰς ἐγκαρδιωτέρας λέξεις ὅλοι. Καὶ νὰ εἶνε αἱ ὑποδοχαὶ τόσον, ὅσον καὶ οἱ ἀποχαιρετισμοί, ὅταν ἔφευγε, ἀληθειναὶ πανηγύρεις καὶ συναγερμοὶ πάντων καὶ πασῶν, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῶν νήσων ἕως τοῦ ἄλλου, παρουσιάζοντες αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ αὐτῶν ἐκτάσει καὶ ἐντάσει των σύμβολον πράγματι ἀγάπης καὶ λατρείας εὐγενέστατον

Βεβαίως, λοιπόν, τοιοῦτοι Ἱεράρχαι δὲν δύνανται ἢ νὰ εἶνε τύπος καὶ ὑπογραμμὸς Ποιμένος, οὕτω ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν πολιτευόμενοι, καὶ βεβαιότερον ἡ δύναμίς των αὕτη ἡ ἠθικὴ δὲν δύναται ἢ ν' ἀποφέρῃ καρποὺς ἀγλαοτάτους ἐν τῷ μέλλοντι, οὕτω ὑπερ τοῦ Ἔθνους τὰ ποιμαντορικὰ αὐτῶν καθήκοντα μετὰ τιμῶν ἀσκοῦντες.

Δ. Ἀναστασόπουλος Ἀθηναῖος

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ κατάστασις ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι λίαν κρίσιμος. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διάλυσις τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς διέθεσε τὸ Κομιτᾶτον τῶν Νεοτούρκων σφόδρα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς γείτονος Ἐπικρατείας εἶνε ἐντελῶς ἀνώμαλος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Ἀλβανικὴ ἐπανάστασις ἐπέφερε πλήρη ψυχρότητα μεταξὺ Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου, καὶ τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἐρεθισμοῦ, ὥστε ἠπειλήθη σοβαρῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων. Ἐν τούτοις, ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρωσσίας ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, ἀπεσόβησε τὸν πόλεμον. Ἤδη ὑφίσταται πρὸς λύσιν ἡ διαφορὰ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας συνεπείᾳ τῶν σφαγῶν Βουλγάρων τῆς Κοζάνης. Ἴδωμεν ἐὰν καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἡ ὁμόδοξος Ρωσσία προστατεύσῃ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κορανίου, πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς.

— Ὁ παρ' ἡμῖν ἄριστα δρῶν «Σύλλογος τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων» ἐδημοσίευσε τὸν ἀπολογισμὸν αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1911—1912 ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐ. ἔ. μέχρι 30ῆς Ἰουνίου ἐ. ἔ. Κατ' αὐτὸν ἡ σημερινὴ περιουσία τοῦ Συλλόγου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 16,273.05, τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσιευθέντος ἀπολογισμοῦ ἀνέρχονται εἰς δραχ. 3,542.30 καὶ τὰ ἔξοδα κατὰ δρ. 361.05 ἐπὶ ἔλαττον τῶν ἐσόδων.

— Μετὰ μεγάλης σεμνοπρεπείας καὶ ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ἱεράρχου μας, ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον ἑορτήν του τὸ παρ' ἡμῖν λαμπρὸν σωματεῖον «Χιακὴ Ἀδελφότης» ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναῷ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης. Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην, τῇ φροντίδι τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ προεδρεύοντος τούτου ἀξιοτίμου συμπολίτου μας κ. Νικολάου Ἰσιδώρου, ἐτελέσθη καὶ Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀποβιωσάντων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, καὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος σφαγιασθέντων Χίων.

— Ἀτυχὴς Μαυροβούνιος ὁ **Πέτρος Μόσχος** ὑπηρετήσας ἐπὶ μακρὸν φαίνεται ὡς μισθοφόρος ἐν Κρήτῃ καὶ Μακεδονίᾳ, ὅπου πολλὰς ὡς λέγεται, παρέσχεν ὑπηρεσίας, ἀλλὰ περιελθὼν εἰς ἀνικανότητα λόγῳ γήρατος, ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν χρησιμοποιούντων αὐτὸν εἰς τὴν τύχην του, διότι αἱ συντάξεις καὶ τὰ μυστικὰ κονδύλια διατίθενται μόνον διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἀνορθωτικὸν κόμμα συμπατριώτας τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὁ δυστυχὴς ἀπελπισθεὶς, ἀπήρχετο διὰ Κρήτην ὅπου ἤλπιζε νὰ τύχῃ ποιᾶς τινος ἀρωγῆς καὶ περιθάλψεως ἐκ μέρους φίλων καὶ συναγωνιστῶν, ἄγνωστον δὲ πῶς ἔφθασεν ἐνταῦθα, ὅπου, περιελθὼν εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ ἀπόγνωσιν, ὡς ἐκ τῶν στερήσεων, ἐτερμάτισεν ἰδίᾳ χειρὶ τὸν βίον, ἀπαγχθεὶς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Ι. Ἀρσενικοῦ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀπῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς Σίφνον, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκεῖ ποιμνίου του ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος.

— Ἀφίκετο προχθὲς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Θ. Ἀγγελόπουλος μετὰ μηνιαίαν περίπου ἐκεῖ διαμονήν.

— Ἀνεχώρησε δι' ὀλίγας ἡμέρας οἰκογενειακῶς εἰς Τῆνον ὁ κ. Νικόλαος Γ. Σῖμος.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῶν λουτρῶν Κύθνου, ὁ πολιτευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Δημ. Βοκοτόπουλος μετὰ τῆς Κυρίας του.

— Διατρίψας ἐπὶ διήμερον ἀπῆλθεν εἰς Μῆλον ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Γεώργιος Γαϊτάνος.

— Ἐπανελθὼν ἐκ Κέας καὶ Κύθνου ἔνθα μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων ὁ παρ' ἡμῖν Εἰσαγγελεὺς κ. Νικόλ. Κορφιωτάκης ἀπῆλθε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς Πάρον.

— Ἀπῆλθεν εἰς Σαλαμῖνα ὁ πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κ. Σταμάτιος Ν. Μπερῆς.

— Ἐπανέκαμψε χθὲς ἐκ Γαλλίας ὁ παρ' ἡμῖν πρόξενος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἀξιότιμος κ. Θ. Ρομπέν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀνεδέξατο ἐκ τῆς ἱερᾶς Κολυμβύθρας ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τὸ θυγάτριον τοῦ φιλοπροόδου συμπολίτου μας καὶ φίλου κ. Γεωργίου Ζ. Ἀργουδέλη, ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. Μιχαὴλ Φραντζεδάκη Δὶς Μαρία ὀνομάσασα αὐτὸ Ζεννή. Ὁλοψύχως εὐχόμεθα εἰς μὲν τοὺς γονεῖς τῆς νεοφωτίστου νὰ τοῖς ζήσῃ, εἰς δὲ τὴν ἀνάδοχον νὰ τὰ χιλιάσῃ.

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΑ ΚΑΛΑ

Οἱ πολυάριθμοι θεραπευθέντες διὰ τῆς χρήσεως τῶν Καταποτίων Πίνκ, οἵτινες μᾶς ἀναγγέλλουν τὴν θεραπείαν των, ἀναφέρουν σχεδὸν πάντοτε ἐν τῇ ἐπιστολῇ των τοὺς λόγους τοὺς ἀναγκάσαντας αὐτοὺς νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν Καταποτίων Πίνκ. Καὶ πότε μὲν ἰατρὸς συνεβούλευσε ταῦτα, πότε δὲ φαρμακοποιὸς καὶ πότε φίλος ἢ γείτων, ὅστις ἐθεραπεύθη δι' αὐτῶν. Ἄλλοι τέλος ἐκφράζονται ἐκτενέστερον, λέγοντες ὅτι ταῦτα «παρέχουν ἀνυπολόγιστα καλά». Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε πράγματι τὸ φάρμακον τῆς ἡμέρας, τὸ φάρμακον ὅπερ «παρέχει ἀνυπολόγιστα καλά» καὶ δὲν γίνεται λόγος περὶ φαρμάκου τινός, εἰμὴ ὁπόταν θεραπεύει. Ἐπειδὴ τόσος λόγος γίνεται περὶ τῶν καταποτίων Πίνκ, διὰ τοῦτο ἡ Κα Μαρία Ι. Βαρβαρρήγου, ἡ διαμένουσα ἐν Βόθοις τῆς νήσου Θήρας, ἔκαμε χρῆσιν τῶν εἰρημένων καταποτίων καὶ ἐθεραπεύθη.

«Ἐπὶ ἑπταετίαν, γράφει αὕτη, ἤμην ἀσθενής. Ἠναγκάσθην νὰ διακόψω πᾶσαν ἐργασίαν, διότι ἤμην πολὺ ἀδύνατος καὶ διότι ὑπέφερον ἐκ συνεχῶν κεφαλαλγιῶν. Πρὸς τούτοις εἶχον ἀπολέσει τὴν ὄρεξιν καὶ ἐδοκίμαζον πόνους εἰς τοὺς νεφρούς.

«Ἤκουσα νὰ γίνεται τόσος λόγος ἐν τῇ πόλει μας περὶ τῶν Καταποτίων Πίνκ, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ τὰ δοκιμάσω. Ταῦτα μοὶ ἔκαμαν ἀνυπολόγιστον καλόν. Σήμερον δὲ εἶμαι ἐξόχως καλὰ καὶ ἐπανέλαβον τὰς ἀσχολίας μου.»

Τὰ καταπότια δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ κάμωσι καλόν. Δίδουν αἷμα, δυνάμεις καὶ τονώνουν τὸ νευρικὸν σύστημα. Διεγείρουν προσέτι τὴν ὄρεξιν, διευκολύνουν τὰς γωνεύσεις, παρέχουν ὕπνον ἥρεμον καὶ ἀναπαυτικόν, τακτοποιοῦν τὰς μηνιαίας ἐκκρίσεις, ἐξαφανίζουν τὰς ἡμικρανίας, τὰς νευραλγίας, ἐπαναφέρουν τὸ ὡραῖον χρῶμα καὶ διὰ τῆς τελείας ἀφομοιώσεως τῆς τροφῆς ἣν ἐπιτυγχάνουσι δίδουν δυνάμεις καὶ εὐρωστίαν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελόπουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀριθ. Εὐρ. 800.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην, τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5ην Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστ. κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Λαμπρινὸς Γ. Τσιτσεκλῆς, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Κωνστ. Καλομενοπούλου, πληρεξουσίου τοῦ Εὐστρατίου Στρατήγη κατοίκου Ἑρμουπόλεως **ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Πέτρον Ποντικὸν ἔμπορον, κάτοικον Οἰνουσσῶν** *τὴν ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1912 ἀγωγὴν τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ δευτέρου καὶ ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου ἐμπροθέσμως, πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα ὑποχρεωθεῖ νὰ τῷ πληρώσῃ δραχ. 300 ἐντόκως πρὸς 12 ο/ο καὶ δραχ. 180 ἐντόκως πρὸς 9 ο/ο ἐτησίως καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τέλει. Ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις, κηρυχθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεστή. Καὶ εἰς ἔνδειξιν κ.τ.λ.*

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Σύρου

(Τ. Σ.) **Χρ. Δουκάκης**

Ὁ δικ. Κλητὴρ

Λ. Γ. Τσιτσεκλῆς

Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τὸ «Βῆμα».

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

(Τ. Σ.) **Χρ. Δουκάκης**

Ἀριθ. 14.683.

Πρόσκλησις δανειστῶν καὶ ὀφειλέτιδος.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, κατοικοεδρεύων ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου.

Πρὸς

τὸν ἀναγγελθέντα πιστωτὴν καὶ ἐπισπεύσαντα Ἀπόστολον Ι. Νικηφόρον, κάτοικον Παροικίας τῆς Πάρου, τὴν ἀναγγελθεῖσαν δανείστριαν Καλυψὼ χήραν Νικολάου Δελαγραμμάτη, κάτοικον ἐπίσης, διαμένουσαν ἤδη ἐν Ἑλληᾷ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ τὴν ὀφειλέτιδα Ἑλένην σύζυγον Φραγκίσκου Κάπαρη κάτοικον ἐπίσης Παροικίας τῆς Πάρου.

Καλεῖσθε ἅπαντες ἵνα ἐμφανιζόμενοι ἐμπροθέσμως ἐνώπιόν μου λάβητε γνῶσιν τοῦ συνταχθέντος πίνακος κατατάξεως πιστωτῶν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν πλειστηριασθέντων κτημάτων τῆς ὀφειλέτιδος Ἑλένης συζύγου Φραγκίσκου Κάπαρη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 14 589 τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐκθέσει πλειστηριασμοῦ συνταγείσῃ παρ' ἐμοῦ.

Εἰδοποιεῖσθε δὲ ὅτι ἐν τῷ πίνακι τούτῳ κατετάχθησαν ὡς ἑξῆς οἱ δανεισταὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Πάρου Φ. Π. Σαρρῆς, διὰ τὰς ἐν γένει δαπάνας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐφημερίδων, καταβληθεισῶν τῶν δαπανῶν τούτων παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος πιστωτοῦ Ἀποστόλου Νικηφόρου, διὰ δραχμὰς 65.

2) Ὁ αὐτὸς Συμβολαιογράφος διὰ τὰς δαπάνας καὶ τὴν ἐν γένει σύνταξιν τοῦ πίνακος, καταβληθεισῶν τῶν δαπανῶν τούτων παρὰ τοῦ ἰδίου Ἀποστόλου Νικηφόρου, διὰ δραχ. 99.

3) Ὁ ἐπισπεύσας πιστωτὴς Ἀπόστολος Νικηφόρος διὰ τὰς ἐν γένει δαπάνας τῆς ἐκτελέσεως καταβληθείσας παρ' αὐτοῦ διὰ δραχμὰς 120. καὶ

4) Ὁ αὐτὸς ἐπισπεύσας πιστωτὴς Ἀπόστολος Ι. Νικηφόρος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος δραχμὰς 2,521.

Ἁρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι ἀναφερομένων προσώπων καὶ πρὸς τὸν Ἰάκωβον Γ. Κυπραῖον δικολάβον, κάτοικον Παροικίας τῆς Πάρου, πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον τῆς Καλυψοῦς χήρας Ν. Δελαγραμμάτη, δημοσιευθήτω δὲ ἐν τῇ ἐν Ἑρμουπόλει ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι τὸ «Βῆμα».

Ἐγένετο ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι», οἰκίᾳ τῆς συζύγου μου Ἑλένης Φ. Σαρρῆ, κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου, σήμερον τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ (24) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἔτους, ἡμέρᾳ Τρίτῃ καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) **Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.**

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Πάρῳ αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου

Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.

Ἀριθμὸς ἐννέα χιλιάδες τετρακόσια εἴκοσι ἐννέα (9429).

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Σύρου δικαστικὸς κλητὴρ Λαμπρινὸς Γ. Τσιτσεκλῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ἑπτακόσια ἐννενήκοντα (790) ἀπὸ δευτέρας (2) Ἰουλίου ἐνεστ. ἔτους (1912) προγράμματος αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων δηλοποιεῖ ὅτι τὴν δωδεκάτην (12) Αὐγούστου ἐνεστ. ἔτους 1912 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης (10) μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) μεσημβρινῆς ὥρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Σύρῳ καὶ ἔξωθεν τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ Δήμου Σύρου κειμένου καφενείου τοῦ Δημητρίου Ν. Κεπέλλα ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἓξ (6) ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἰδιοκτήτου Ἰωσὴφ Ἀντ. Βακονδίου ἢ Πιτζιώνη γεωργοῦ καὶ κατοίκου τοῦ χωρίου Γαλισσᾶ τοῦ δήμου Σύρου ἤτοι 1) Εἷς λαχανόκηπος κείμενος εἰς τὸ χωρίον Γαλισσᾶ ἐπονομαζόμενος «Ἀρκκᾶ», περικεκλεισμένος μὲ καλάμους, ἐκτάσεως τριῶν ὡρῶν ζευγαρίσματος πλησιάζων μὲ κτήματα Ἰωσὴφ Βουτσίνου Γεωργ. Βακονδίου ἢ Μπέκου καὶ μὲ δημόσιον δρόμον, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων (600). 2) Ἕτερος λαχανόκηπος κείμενος εἰς τὴν ἰδίαν μὲ τὸν ἄνωθι θέσιν, ἐπονομαζόμενος «Καβύρι» ἐμπεριέχων οἰκίσκον καὶ καλύβην ἠρειπωμένον, φρέαρ μετὰ μαγγάνου καὶ δεξαμενὴν (χαβοῦζαν) διηρημένος εἰς τρία τεμάχια καὶ χωριζόμενος διὰ καλαμώνων ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα μιᾶς καὶ ἡμισείας ἡμέρας ζευγαριᾶς πλησιάζων μὲ κτήματα Ἀντων. Πρίντεζη Δημ. Χάλκαρη, Ἀντωνίου καὶ Μαριόγκας Βακονδίου καὶ ἤδη Τζώρτζη Φρέρη, Γεωργ. Βακονδίου ἢ Τζιτζίκου, Ἰωάννου Δαλεζίου καὶ χείμαρρον ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3,000). 3) Εἷς ἀγρὸς μετὰ τῆς συνεχομένης αὐτῷ σκληρᾶς κείμενος εἰς τὴν ἰδίαν μὲ τὰ ἄνωθι κτήματα θέσιν, ἐπονομαζόμενος «Βορριᾶς», περιτοιχισμένος, ἔχων ἔκτασιν μετὰ τῆς συνεχομένης σκληρᾶς εἴκοσι (20) στρεμμάτων καὶ πλησιάζων μετὰ τῆς σκληρᾶς μὲ κτήματα Λ. Γ. Ρούσσου ἢ Ρωμηοῦ, Πετ. Βαμβακάρη, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας Ν. Βακονδίου, καὶ ἤδη μὲ κτήματα Γεωργίου Βακονδίου Μαρίας Ρούσσου ἢ Ρωμηοῦ, Ἰωσὴφ Βακονδίου καὶ Λ. Α. Βαμβακάρη ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν τετρακοσίων (400). 4) Μία οἰκία ἰσόγαιος ἀποτελουμένη ἐκ δύο δωματίων σταύλου καὶ τοῦ ἔξωθεν ταύτης περιβόλου καὶ ἑνὸς μικροῦ τεμαχίου χωραφίου περιέχοντος τρεῖς συκᾶς κειμένη εἰς θέσιν «Μελαγκοῦρι Γλυμένο» πλησιάζουσα μὲ κτήματα Μάρκου Δαλεζίου, Γεωρ. Βακονδίου, Ἰωάνν. Δαλεζίου, Ἀντωνίου Βουτσίνου ἢ Κατὲ καὶ ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων (200) 5) Εἷς ἕτερος ἀγρὸς κείμενος εἰς θεσιν «Μελαγκοῦρι Γλυμένο» περιτοιχισμένος μετὰ τῆς συνεχομένης σκληρᾶς ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα μιᾶς ἡμέρας ζευγαριᾶς, ἐμπεριέχων συκόδενδρα ἀγροικιᾶν, ἀποκλείστραν καὶ ἁλώνιον πλησιάζων μὲ κτήματα Γεωργίου Α. Βακονδίου, Μάρκου Δαλεζίου ἢ Λαμπεροῦ καὶ Μαρίας Ι. Βακονδίου ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν τετρακοσίων (400). καὶ 6) Εἷς λαχανόκηπος κείμενος εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν «Μελαγκοῦρα Γλυμένο», ἐπονομαζόμενος «Φύργος» περικεκλεισμένος διὰ καλαμῶνος διηρημένος εἰς δύο τεμάχια, ἐμπεριέχων φρέαρ μὲ μάγγανον ἀνήκων κατὰ ἓν τρίτον τῷ ὀφειλετῇ ἐξ ἀδιαιρέτου, καὶ δεξαμενὴν ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα ἑνὸς στρέμματος πλησιάζων μὲ κτήματα Πηνελόπης Δ. Βαμβακάρη καὶ δρόμον, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν ἑπτακοσίων (700). Ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω ἀκίνητα κτήματα ἀνήκοντα ὡς εἴρηται εἰς τὸν ὀφειλέτην Ἰωσὴφ Ἀντων. Βακόνδιον ἢ Πιτζιώνην κατεσχέθησαν παρὰ τοῦ δικαστ. κλητῆρος Λ. Τσιτσεκλῆ τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ Σταματ. Δραγούτση ὀπωροπώλου καὶ κατοίκου Ἑρμουπόλεως, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῇ οὗτος ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τὴν ἀπαίτησιν του ἐκ δραχμῶν ἐν ὅλῳ δύο χιλιάδων εἴκοσι καὶ μιᾶς (2021) ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος ὡρίσθη διὰ μὲν τὸ πρῶτον ὡς ἄνω κτῆμα δραχμαὶ διακόσιαι (200) διὰ δὲ τὸ δεύτερον χίλιαι (1000), διὰ τὸ τρίτον ἑκατὸν ἑβδομήκοντα (170) διὰ τὸ τέταρτον δραχμαὶ ἑβδομήκοντα (70), διὰ τὸ πέμπτον δραχμαὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα (140) καὶ διὰ τὸ ἕκτον δραχμαὶ διακόσιαι πεντήκοντα (250) ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὅστις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ, καὶ ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγορᾶς δημοσίῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν εἰκοστὴν (20) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου 1912 ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν πρὸ μεσημβρίας.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) **Ν. Π. Κουντούρης**

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἑρμούπολις αὐθημερὸν

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) **Ν. Π. Κουντούρης**

Ἀριθ. 14,639.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Τὴν πέμπτην (5) Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1912, ἐν τῷ χωρίῳ Τσιπίδος πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Μαρπήσσης τῆς Πάρου καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου τοῦ Γεωργίου Μελκνίτου, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Π. Σαρρῆ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, καὶ

συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 193 τῆς εἰκοστῆς ἕκτης Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους προγράμματος δηλοποιήσεως ἡμέρας πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Ι. Μαλαγαρδῆ πλειστηριασθήσονται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπεύδοντος τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ Σπυρίδωνος Λ. Λορεντζιάδου ἰατροῦ, κατοίκου Διονύσου τῆς Ἀττικῆς τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 177 τῆς δεκάτης πέμπτης Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἰδίου δικαστικοῦ κλητῆρος κατασχεθέντα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀριστοτέλους Α. Ἀλιπράντου ἐμποροκτηματίου, κατοίκου Τσιπίδου τοῦ δήμου Μαρπήσσης τῆς Πάρου, κατεχόμενα ὑπὸ τῆς τρίτης κατόχου Μαρουσῶς χήρας Ἀντωνίου Ἀλιπράντου, οἰκοδεσποίνης, κατοίκου Ἀθηνῶν. ἤτοι 1) Ἓν περιβόλιον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν «Μπουτσουνάρα», ἐκτάσεως ἑνὸς τετάρτου τῆς ζευγαριᾶς, περιέχον διάφορα δένδρα, ἄνθη, δύο φρέατα καὶ δύο δεξαμενάς, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων δέκα (210). 2) Εἷς ἀγρός, κείμενος κατὰ τὴν θέσιν «Ποδαριαῖς» ἐκτάσεως τεσσάρων περίπου ζευγαριῶν ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων (600). 3) Μία ἄμπελος κειμένη κατὰ τὴν θέσιν «Τσικαλιὰ» ἐκτάσεως τριῶν ζευγαριῶν, περιέχουσα ληνὸν ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων (600). καὶ 4) Ἑτέρα ἄμπελος, κειμένη κατὰ τὴν θέσιν «Γλυράδες» ἐκτάσεως πέντε ζευγαριῶν, περιέχουσα ληνὸν καὶ οἰκίσκον ἠρειπωμένον ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν χιλίων (1000)· ἅπαντα κείμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Μαρπήσσης τῆς Πάρου, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς προσέφερεν ὡς πρώτην προσφορὰν τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐκτιμήσεως.

Δικαιοῦται δὲ ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς λαμβάνειν ἐν ὅλῳ δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ ἑξήκοντα (2,543 καὶ 60/00) ἐντόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχόμενος τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας θέλει λήξει τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Οἱ τελευταῖοι ὑπερθεματισταὶ ὀφείλουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσωσι τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον δημόσιον ταμεῖον καὶ μοὶ παραδώσωσι τὰ οἰκεῖα γραμμάτια, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος των.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου, σήμερον τῇ δεκάτῃ (10) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἔτους ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» οἰκίᾳ τῆς συζύγου μου Ἑλένης Φ. Σαρρῆ, κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου.

(Τ. Σ.) **Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.**

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Πάρῳ αὐθημερὸν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) **Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.**

Ἀριθ. 15848.

Περίληψις
προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδίκαις καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Μήλου δικαστικὸς κλητὴρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 935 ἐ. ἔ. προγράμματος πλειστηριασμοῦ ὅτι τὴν δεκάτην ἑνάτην Αὐγούστου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας ἐκτίθενται ἐνώπιόν μου εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἔξωθι τοῦ ἐν Πλάκᾳ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου καφφενείου τοῦ Ἰωάννου Π. Καραμήττου συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν τὰ ἑξῆς κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Σταύρου Σπ. Κυπραίου ἤτοι 1ον Μία ἰσόγειος οἰκία ἐκ δύο διαιρέσεων ὑπογείου, σπηλαίου, συνεχομένου οἰκοπέδου ὅσης ἐκτάσεως εἶναι, ἐμπεριέχοντος στέρναν, φοῦρνον, πατητήριον καὶ τρία σπήλαια κειμένου ἐν τῇ κωμοπόλει τοῦ Δήμου Ἀδάμαντος καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Παύλου Πυρουνάκη, κληρονόμου Μάρκου Σιδερη καὶ δρόμου Δημοσίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς τριακοσίας. 2ον Εἷς ἀγρὸς ἐκτάσεως δύο ζευγαριῶν κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Τρυπηταῖς Δήμου Μήλου καὶ συνορευόμενος γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου καὶ Γεωργίου Ξυδοῦ ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς διακοσίας. 3ον Ἕτερος ἀγρὸς ἐκτάσεως τεσσάρων ζευγαριῶν κείμενος κατὰ τὴν ἰδίαν θέσιν Τρυπηταῖς καὶ συνορευόμενος γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Τζώρτζη Ξυδοῦ, κληρονόμου Θεμιστοκλέους Καντσοῦ καὶ δρόμου Δημοσίου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς διακοσίας. 4ον Εἷς ἕτερος ἀγρὸς ἐκτάσεως ἑνὸς τετάρτου τῆς ζευγαριᾶς ἐμπεριέχων δεκατέσσαρα ἐλαιόδενδρα κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Παλαιὰν Χώραν Δήμου Μήλου καὶ συνορευόμενος γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Σταύρου Μαυράκη καὶ δρόμων Δημοσίων ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα. 5ον Εἷς ἕτερος ἀγρὸς ἑνὸς τετάρτου τῆς ζευγαριᾶς ἐμπεριέχων δέκα ἐλαιόδενδρα κείμενος κατὰ τὴν ἰδίαν θέσιν Παλαιὰν Χώραν Δήμου Μήλου, συνορευόμενος ἀπὸ ἰδιοκτησίας Δημητρίου Κυπραίου, Σπύρου Ἀνδρουλιδάκη καὶ Κωνσταντίνου Χαριτάκη ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς ἑκατόν. 6ον Μία χερσάμπελος πέντε ἐργατικῶν ἡμερομισθίων ἐμπεριέχουσα συκῆν κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Λούλου Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Χαραλάμπου Πυρουνάκη νῦν Βασιλείου Μικέλη καὶ Ἐλευθερίου Κυπραίου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς τριάκοντα· καὶ 7ον Μία ἑτέρα χερσάμπελος ἐκτάσεως ἓξ ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Τροφοπαῖς τοῦ αὐτοῦ Δήμου καὶ συνορευομένη γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Γεωργίου Ῥαπανάκη. Ἀνδρέου Βαμβούνη, Ἀθανασίου Κοντογιάννη καὶ κληρονόμου Μανούσου Μαζαράκη, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς τριάκοντα. Τὰ κτήματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ἐννεακόσια τριάκοντα τρία ἐνεστῶτος ἔτους κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ διαληφθέντος δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναγνώστου Τσιριγώτου, παραγγελίᾳ, τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Στυλιανοῦ Γ. Δαμουλάκη πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν χιλίων τριακοσίων ἐνενήκοντα ἐννέα τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ καταδιώκοντος ὡρίσθη τὸ ἥμισυ τῆς δι' ἕκαστον κτῆμα κατὰ τὰ ἀνωτέρω γενομένης ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸ ἄρθρον 974 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Μήλῳ τῇ 17 Ἰουλίου 1912.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Μήλου.

(Τ. Σ.) **Ἰωάννης Νοστράκης**

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μήλῳ αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Ἰωάν. Νοστράκης

ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ Λ. ΓΡΥΜΑΝΗ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ
Ἐν Σύρῳ.

Στὸ λαμπρὸ αὐτὸ κουρεῖο
ἔλα φίλε μὲ χαρὰ
γιὰ νὰ ἰδῆς καὶ μοναχός σου
τρόπος συμπεριφορά.

Πόσον τέλοιοι τεχνῖται
τὶ λαμπρὰ καθαριότης
τὶ εὐγένεια καὶ λοῦσο
πόση φίλε μου κομψότης.

Ἀθῆναι τῇ 16 Ἰουλίου 1912.

Διερχόμενος Ἀθηναῖος

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ - ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν **Ἐδωδιμοπωλεῖον** τοῦ κ. **Σίμου Ἀλαφούζου** εὑρίσκονται ἐκτὸς ὅλων τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργοστασίου τοῦ κ Βαλληνδρᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπείαν ἔχει ἀναλάβῃ. Ἐπίσης ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

Εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων ἔφθασαν σάπωνες **Γαλλικοὶ** καὶ **Ἀγγλικοὶ** πρ. λεπτὰ *15* ἕκαστος, ἀρκεῖ μία δοκιμή. Ἐπίσης ἔφθασε μεγάλη συλλογὴ **Γαλλικῶν** μυθιστορημάτων.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ· Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρας, Καλάμας, Τριπόλει, Σύρῳ, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καρδίτσῃ καὶ Ἀγρινίῳ.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ· Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ· Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ, μετὰ πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Πάφρᾳ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ, Χίῳ, Μερσίνῃ, Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλᾳ, Ξάνθῃ καὶ Ἰωαννίνοις.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan) Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ, Μανσούρᾳ, Mit-Gamr, Tantah, Beni,-Souef.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ· (No 22 Fenchurch Street,) **ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ·** Domhof, Mönckebergstrasse 18, **ΕΝ ΛΕΜΗΣΩ** (Κύπρου), **ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ-ΒΙΘΕΟΣ** (Σάμου), **ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ** καὶ **ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ-ΣΟΥΔΑΝ** (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Πρόεδρος, **ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ** Ἀντιπρόεδρος, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, ΒΑΡΩΝΟΣ δὲ ΝΕΦΑΙΖ, ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Λ. ΖΑΡΙΦΗΣ, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ δὲ ΡΕΒΕΡΣΩ, Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ, Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ζ· Κ. ΜΑΤΣΑΣ.

Γενικὸς Διευθυντὴς ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «**Ἀθηναϊκὴν** Athénoclé».

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι· Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ· ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωχράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃν νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chéques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντατοκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.